

אורות השבת

גלוון מס' 854

בטאון הרבנות והמוועזה הדתית באר-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת
הרב אברהם טרייקי

פרשת השבוע
בשלוח - "שבת שירה"

עורך
הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

חכם לב יכח מצוות

ויקח משה את עצמות יוסף עמו.
(סמות' יט)

וכה גם דברי התלמיד (סוטה י, א) אודות מעשה זה של משה: 'תנו רבנן, בא וכמה חביבות מצוות על משה ורבינו, שכלי ישראל נתעaskו בבייה (ויפול את מצרים) והוא נתעask במצוות, שנאמר חכם לב יכח מצוות ואיל שפטים ליבט (משל י, ז). ומפני היה יודע משה רבינו המכין יוסף קבורה, אמרו סריה בת אשר נשתייר מהותיו הדזה, הילך משה עצלה אמר לה כלום את יודעת היכן יוסף קבור אמרה לו ארון של מחתה עשו לו מצרים וקבעו בנים הנחר כדי שיתיבורכו מימייו, הילך משה העמד על שפת הנילוס, ואמר לו, יוסף יוסף... מיד צץ ארונו של יוסף', עי"ש. ובמודרנש (דברים רבה י, ז) והסיפר, שהילך משה שלשה ימים ושלוש לילות לחפש אחר ארונו של יוסף, ומתגיע במצוות זו עד כלות הנפש ממש, עד שנגניתה לו סריה בת אשר וכו', עין שם. הנה כי אין משה ברבע וכוה לכתיר 'חכם לב', לא בשל עותונתו המופלאת ולא בשל מסירות נפש והיעילאות להציגו את עם ישראל ולא בשל חכמו שוגגעה לרום המעללה - 'וחהסרו מעת מאלוקים', אלא דווקא עברו החביבתו בקיים מצוות! וצורך ביאור, מה עני' חכמה הלב' אצל קיום מצוות. ואתה וועה, הילא גם ישראלי אשר נתעaskו בכתוב מצרים קיימו בו מה שפירושה אשר דבר ה' אל משה לאמרו 'דבר נא באחני העם וישאלו איש מצה רעהו ונוג' (סמות' יט, ב). וזה מבואר יותר בדברי הגמל (ברות י, ב): 'אין נא אלא לשון בקשה, אמר לו הקב"ה למשה, שלא יאמר אותו צדיק (abraham) ועבדות עינו אותם - קיים בהם, ואחריו כן יצאו ברוכש גודל - לא קיים בהם'. הרי לפניו שלוא ולא בשל חכמו שוגגעה שליל' יוסוף! והחומר הצעיר בהם לקיים מצוות זו. ואם כן בינה נשtabach משה יוצר מישראלי, הרי אלו ואלו דברי אלוקים חיים.

ברם לכשנתבון נואר, שאינה דומה מצוה שנצעתו בה ישראל - למצוה שעסיק בה משה רבינו עלה שלושה מים ושלוש לילות. וזה עומק דברי ובוינו אשר בשל כך דרשנו עליו את הפסוק 'חכם לב יכח מצוות', שכן הבטחו של הקב"ה לאותו צדיק, בזאי היהת מתקיימת על ידי כל ישראל עם כל היהודים, אך מי יקיים את שביעתו של יוסף! והו' חכמה הל' האמורה כאן, מפני שרק חכם לב מניה מצוה שיש עמה מתן שכבה בצדיה, ובוורו להתעask בחasad של אמרת. כמו כן רק חכם לב מניה מצוה שאפשר לקיימה בנקל, ובוורו במצוות שצורך להתייגע בה עד כלות הנפש - שלושה ימים ושלוש לילות. וכן רק חכם לב מניה מצוה אשר בזואי יכול לקיים ובוורו במצוות אשר ספק אם יוכל לקיימה. וכל כך למא, מפני שחכמה לתבו אמרה לו לקיים מצוה אשר בלעדין אינה מתקיימת, מושם שכן לה קופצים.

ואכן חביבות המצאות על משה, לא דעתה גבולות. שכן חמץ מאות וחמש עשרהafiloth התפלל משה כד לינס לאין שירא, כמונ' 'אתחנן' (בריטים ג, ג). וכולם נאמנו בשירה הבוקעת מקריות לבן, כדי בטל בעל הטורים שם אשר העלה שמספר 'שרה' עולה כמנק' עלה עמדו במיל' משה רבינו ע"ה ליבט לאין שירא, וכי לאכל מפירה היה ציריך או לשבע מטבחה היה ציריך. אלא כך אמר משה רבינו, הרבה מצאות נטו שירא שאין מתקיימות אלא באין שירא, אבל אבוס אמי לאין שירקימנו כולן על די. אמר לו הקב"ה הכלם אתה מבקש אלא לקבב שכ' מעלה אני עליך כאיל' עשיהם, שבמרו (שעה ג, ב) لكن אתה לו ברכם ואתה עשיהם ויחלק שלל תחת אשר העלה למות נפש... לנו אחקל לך ברכבים. שמא תאמר סחרנים ולא בראשונים, תלמוד לזרור ואתה עשיהם יחול שלל -ocabrohm יצחק ויעקב שהוא עשאים בתורה ובמצוות', עכ"ל ברם, גם לאחר הבטהה מפורשת זו שיאה מפי מלך של עולם' מעלה אמר עליך כאיל' ערישיטם, לא נחה דעתו של משה והמשך להשתוקק לקיום מצאות אלו בפועל, ועיין במודרנש הרבה (דברים א, ה-)

דבר העורך השירה פועלה ישועות

'א' ישרי, כתוב במודרנש אין 'א' אלא לשון 'אמונה', שישראל אמרו שירה מותך דכתיב 'ויאמינו' בבדורי ישירו תהיילוי, צריך להבין מודיעו החורך המודרנש להביא ראה מתחילהם, והרי מפורש 'ויאמינו' בה ובמושה עבדו. מבואר הילן לאשרו של אשורי אמרה עצלה אמר לה כלום שנדרון בישוך הקב"ה לעשות חזקיהו משיח וסנהריב גוג ומגוג, ומכוון שחזקיה וסנייעתו לא אמרו שירה לא עשה משיח, צריך להבין והלא חזקיה כן אמר שירה כדכתיב 'מקתב לחזקיהו', אלא הסביר חזקיהו אומנם אמר שירה אבל לאחר שהתרחש הנס, ושירה צריכה להיות לפני הנס מותך אמונה וביתחון בה, ולכן הביא ראה מתחילה ומתרבת 'א', למדנו שישראל 'התייצבו וראו לומר שירה לפני קריית ים סוף כשנאמר 'א' למדנו שישראל 'התיעצבו וראו את ישועת ה', זה מה שפעל את הניסים והנפלאות.

[הגדת סדר עזרא קידוש האחד](#)

הרבי עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סורוקה"

וק' ק' שבטי ישראל' שכונה יא' באור שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים												מדוק לכא-שבע	
יום חמישי	יום שישי	יום שביעי	יום חמישי	יום שישי	יום שביעי	יום חמישי	יום שישי	יום שביעי	יום חמישי	יום שישי	יום שביעי	יום חמישי	יום שישי
15.02.20	16.02.20	17.02.20	14.02.20	15.02.20	16.02.20	13.02.20	14.02.20	15.02.20	12.02.20	13.02.20	14.02.20	09:00	09:00
5:13	5:14	5:15	5:16	5:17	5:18	5:19							
5:19	5:20	5:21	5:22	5:23	5:24	5:25							
6:26	6:27	6:28	6:29	6:29	6:30	6:30							
8:34	8:34	8:35	8:35	8:36	8:36	8:37							
9:07	9:08	9:08	9:08	9:09	9:09	9:10							
10:03	10:03	10:04	10:04	10:04	10:04	10:05							
11:55	11:55	11:55	11:55	11:55	11:55	11:55							
12:25	12:25	12:25	12:25	12:26	12:26	12:26							
16:34	16:33	16:32	16:31	16:30	16:29	16:29							
17:30	17:29	17:28	17:27	17:26	17:26	17:25							
17:43	17:43	17:42	17:41	17:40	17:39	17:38							

זמן הדלקת הנרות

בשלוח	פרשת השבוע:
ותשר דברות:	הפטורה לסתודים:
ודברות אשה:	הפטורה לאשכמים:
17:03	כניתה השבתה:
17:55	צ'זאת השבתה:
18:31	רבנו תם:

אורות הקשרות

דברים מבהילים אמורים כמיוחטו הנכسطת של משה ליכנס לארכן ישראל, עד שבקש: 'ובוט של עולם אם אין אתה מכניס אותו לארכן ישאל, הניה אותו בחית השדה... או כעוף זה שפורח...', עין שם. אך נגעלו שער שמים לתפילתו, וрок בזאת ונעה ה' לבקשתו: 'עליה אורש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה ורואה בעיניך, כי לא תעבור את הירדן הוה' (בריטם, כ), ופייש רשי' שם: 'בקשת ממוני ואראה את הארץ הטהורה, אמי מראה לך את כלולך, שנאמור (בריטם לך) ויראהו ה' את כל הארץ', עכ' ל'. ויש לתמונה עד מאה, וכי מה בך שהראתו את הארץ כולה, והלא משאת נפשו של משה היה להקים את מצוותיו, וכי הרואה את הארץ מוחן לבבולה מהחיבר במצוות התלויות בה... אתה מה!

ברם כבר הורונו המורים שבמוקם פלאה נשגבה, וזה האות שלא זכינו להבין עמוק המתמאמה ועל כרחך יש לנו ללמוד מכאן, עד כמה זו חביבות מצוות על משה. שכן מראה משה שנחתם דינו שלא יכנס לארכן ישראל, ביקש להתקראב אליה ככל האפשר אפילו בראיה לחזה. כדוגמת המשותק בראות מבעד לחולן אבני טבות ומרגוליות, הנם שהוא יודע שלא יזכה בהם. וצא וראה להמון העם המבקרים במוואנים ובטים הפוזרים על פני תבל, ומשלימים במיטב כספו וממן, רק כדי לראות בהם תשיטים של מלכים קדומים המשובצים באבני טבות ומרגוליות יקרות, הנם שהם יודעים אליך לא גיש רק בעיניך תביס'!. וכן ממש היו חביבות מצוות אצל משה רבינו ע"ה! והדברים מופלאים ומודברים הם בעד עצם.

ומדי דברי זהה, צור אזכור מעשה נפלא שמשמעותו בשם מון הגרא"ט שך וצ'ל, זהה תמצית דבריו. מעשה בשני בניו וג' אשר לעת זקנותם רחש ליבם בבר טב לזכותם הרכשים באמצעות מהדור לוג הסוכות, שכן באותה תקופה לא היה בנמצא אחד שמנרכש כל הדורי משלהו, אלא כל הקהילה הי מברכים על אהרגן אחד שנרכש על ידי אחד מבני החבורה. שנים רבות חסכו פרושה לפטרסה, כדי להנגישים את חלומם. והיה כשנודעה להם שכבר הצלבר הסכם הדורש בידיהם, פנו לסתור אהרגונים דוע. אך לתחמתם גלו שחרסים להם עוד שלושה רוגלים כדי לרכוש את האתרג המיחול. לאחר התיעיצות קלה ביעיהם, החליטו למכוור את דירתם הגדולה כדי להיע למכסת הסכם הדורש. וכך עשו, מכור את דירותם וכתמורה רכשו אהרגן מהדור עברו לדירה קסנה יותר לימים נפטר הבעל וגם הבן היחיד עבר להתגורר בעיר אחרת, וכן נורתה האלמנה הגלומה בבית הקתן. בכל יום נהגה האישה לצאת לט סייל רגלי ובגעה לביתה הקודם, נשאה את עיניה לשמיים ותפילה חרישית בפייה: 'ברונו של עולם, ראה כמה היתה חביבה עליינו מזויה אחת שבכבודה מכרתו את דירנתן!' וכשהיו מפיצרים בה לעבור ולהתגורר יחד עם בנה יחידה, היתה משיבה: 'שהיא שואבת חזוק נפשי מהטיול היומי עיירה יתיר לנור עם בנה היחיל'. אכן והי אישא 'חכמת לב' במלוא הודה והוראה!

הנזכר בפרק א' ובערך ג

הרבי יהודה דרעין
הרבי הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבות והpowazza הדתית באר שבע
מחליקת הקשרות

לשאלת רבי

אולמות האירועים בbaar שבע

עומדים תחת **כשרות רגילה**

למעט אירועים אשר בעלי האירוע

מבקשים השגחה צמודה

"מונפקת תעודת חד פעמית מטעם מחלקת מהדרין"
עם כל פרטי האירוע שהוא בהשגת מהדרין

**אין אנו אחראים על אמרות ל민יהם
אלא רק בהצעת תעודת במקום האירוע**

בברכת יאכלו ענוים וישבעו

אורות הפרשה

התנאי עם המלאך השר של הים

זושיע ה' ביום ההוא את ישראל, בסוף מלא העומר הקשה תיבת "ב' יום ההוא לכארה כמיותר. מבאר הבן לאשר' ב'ום "הה'ו" נטרכו את השמים ואת הארץ", שבראשית בבריאות העולם תנאי התנה הקב'ה עם הים שקרע לבני ישראל, כמו שכתב במדרש אמרת העולם הייתה מוכנה זו הישועה לבני ישראל, והוא שכתב במדרש אמרת הארץ מטה על הים ובקעה', אמר רב כי אלעזר הקפר אמר משה להפני הקב'ה אתה אומר לי שאקרו את הים ואעשה אותו יבשה והלא אתה אמרת שאין הים ונשיתי ביבשה שנאמר 'אשר ישבו נושא קרווען שנאמר ישב המים', התניית עם הים של מותן נברא מאקי קרווען שנאמר ישב הים לפונט בוקר לאיתנו, אל תזכיר לאיתנו אלא לתנאו הראשון מתחילה כשנברא, מיד שעמם משה להקב'ה והולך לחקיע הים.

פרעה נמלט בביזון ובבושת פנים

'כי בא סוס פרעה ברוכבו ובפרשיים בים ושבה' עליהם את מי הים ובני ישראל הילכו ביבשה בתרע הים', יש לדוקן מדויע ואמר כי בא סוס פרעה ברוכבו ובפרשיים בים' לכארה היה לו לומר כי בא פרעה ובזרך חחות כתוב העצ'י' פרושו של גיגלט על פרעה שהוא סוס, מבאר הברכה משולשת' שכחצאה מזה הוא ומולט בבושת פנים ובביזון מפשיטים, על פי מה שכתב במקילטא' לא ונשאר בהם עד אחד, שפרעה הוא האחד שנשאר וניצול בקтуרא ים סוף מכל חיל, שכasher חז' פרעה לבחו מכל עמו לארצו למצרים בבושת פנים, ולגלאן עליו מקצת העם המצרי שנשאר שם והוא מבדים אותו ואומרום לו אתה שוטה חסר דעתה וסוס דול, וכי היה חסר לך כל המכות שקיבלה ממצרים וודפת אחרים לים סוף ובטיפשותך איבדת את כל ענן בו' די' בטבעה בתוך הים, ולא עוד שט הולכת עם בני ישראל את כל הרכוש שלו וללא נשאר מהרוכש של המדרינה מעונה. ועם פרעה ובוחר מעמו ממצרים ולך אחר כך להיות מלך של העיר נינהו כדאיתא בפרק' דרבבי אליעזר רב חוויא בן הקנה אמר תדע לך מהו כוח התשובה, בא וראה פרעה מלן מצרים שמרד בצוור עלון הרוכה מאד שנאמר 'מי' האשר אשמע בקהל, ובלשון שחטא בו בלשון עשה תשובה שנאמר 'מי' כמוך נאדר בקדש', והצילו הקב'ה מבין המותם בים סוף, ומונין שלא מות שנאמר כי עתה שלחו את ידיך ואורך, זאלם בעבור זאת העמדתך בעבור הראותך את כוחו ולמען ספר שמי בכל הארץ, והלך וילך בעיר הגדולה וניטה, והוא אושן נינווה כדאיתא בפרק' לה' בעיריות ובגדל, וכששלח הקב'ה להוונה הנבניה להינבא עליה להחריבה, שמע פרעה ועמד מכיסאו וקרע בגדיו ולבש שק ואפר, והcrciy בכל עמו שיטומו כל העם שני מים וכל מי שלא עשה את הדברים הללו ישרף באש, מה עשה העמיד הנשים מצד אחד והילדים מצד אחר וחואים את אמותיהם וחוץ לינק ובוכין ואמותיהם רואים את בוניהם וחוץ להניקם ובוכות, וכן עשה לכל הבבמה הטהורה, והוא שם ק' אלף ו' אלף ילדים הרבה משנים עשר ריבוא שנמר' א'אי לא אוחס על נינווה רעם ושלח את הגולא', וארכאים שנוה שבם למשעיהם הרעים ופשעו וחתאו הרבה יוניה ולאחר ארבעים שנה שבם למשעיהם הרעים ופשעו וחתאו הרבה יותר מן הראשונים ובכלו חיים באדמה כפגרים מותים בשאלת תחינה שנאמר 'מעיר מותים יאקו'.

המלחמה עם המלאך השר של מצרים

'כי בא סוס פרעה ברוכבו ובפרשיים בים ושבה' עליהם את מי הים ובני ישראל הילכו ביבשה בתרע הים', יש לדוקן מדויע ואמר כי בא סוס פרעה ברוכבו ובפרשיים בים' זהה מושב על המלאך השר של בסוסון, מבאר הצדיק מrownanna ע"א שהוא מושב על השפט הים להילחם בישראל, מצרים בשמיים, שבא לעזרו למצרים על פdot' פרעה הקרייב ישאו בני ישראל שכתב במדרש אמר רב כי אלעזר בן פdot' פרעה הקרייב ישאו בני ישראל אל ה', איתו אמרו 'מוסעים אחרים' אלא 'מוסע אחריהם' תל' ישראל עלייהם לשמיים והו מושרים וסע אחריהם ייראו מעד ויצעקו בני ישראל אל עיניהם וראו את המלאך שן של מצרים פורח באור וונתיראו הרבה שהוא הקב'ה מפל אמונה עד שהוא מפל את שון תחילה, והש��יע הקב'ה תחיליה את שון בם שנאמר 'וישר' ה' את מצרים בעז' ה' ז' שן של מצרים ואחר כך 'וישר' פרעה וחילו, וכמו שהסוס עז' לאחיזה במלחמה על כן קראו המכוב למלאך השו בשמיים 'סוס פרעה'. וכמו שכתב בזוהר 'ויקח שיש מאות רכב', השם אוזץ לה שית מאה וחמשים מקטוריין לסייע לאלה', השם שליח שיש מאות אלף מרכבות של טומאה וסיטרא השחטן קיטורג על ישראל הללו והללו עובדי עבודה זהה, וכן באמת לקרותם בשם סוס א' סוף הוא מלאך וחשוב יותר מפרעה הגשמי על כן הקדימו ואמר 'סוס פרעה'.

דבר רבני השכונות

**הרה"ג אברהם טרייקי שליט"א
רב שכונה ד' ורב חברה "קדישא" בא-שבע**

מידת הענוהה

"ונתנו מה לא עליון תלמידיכם" (טז, ח) מה אנחנו חשובים? (רש"י) התורה מעידה על משה וביניהם "ואהיש משה ענו מאד" (במדבר יב, ג) וראוי להבהיר כי אותן י"ד מללה "ענוי" חסנה - לומר לך שהה ענו בכל רוחך אברון, כי שתכתבו ענו במלואה: ע"נ-נ"ז-ו' תמצאו בהם עולמים במספר רמ"ת. ומפני שהוא מיעט עצמן, הקב"ה הנבגיה ואף קרא את התורה על שמו, שנאמר "רכו תורה משה עבדי". גודלו של משה באהה לידי לך שלא מפעל כלל ההשגות העליונות שהשייך אלא נשאר שפל רוח בעני עצמו, בדומה לאדם פשוט שעומד על גג גבו והארה לא עלה כלל על דעתו להתגאות בזה שהוא גבוה, שכן יודע הוא יפה כי מכוחו איינו גבוה כל עיקר וрок הגג מגביהו, כך גם משה אף כי ידע את רוח מעלהו, היה סבור שאין המעלות ממש עצמו אלא מתנתה, ולן היו נתנים לאחר היה מנצלם יותר ממן, גדול ורבתו ידע לשמר מידה זו של עונוה, ובו אריה לון צץ, רבם של האסירים, שיש בכל גוףו את מידת הענוהה, אף ק"מ אותה הלכה למשעה, וכך שיפר אחד מתלמידיו: בהיותו נער קטן, נמנה הייתה על ישיבת "עץ חיים". באחת הלילות, הופתעו הורי בראותם את רבי אריה ניצב בפתח ביתןו. התברר שבצערו אותו יום, גנשתי לחדרו של רבי אריה, ששימש כ"Megachot Ruchani" ב"תלמוד תורה" בו למדתי, כדי לשאל אותו דבר מה, בקשני רבי אריה בעידנות שאמתן לו קמעא, כי עסוק היה באותו שעה, כשהמתנתה שעה אחריה ונוכחתו לדעת כי רבנו עסוק - הלכתו לביתו. תמהו הורו" ואמורו לו: "רבי אריה, וכי בשלך קר היותה ציריך להטריח עצמן ולכתרת רגנן בלילה להגעה אל בנונו, והרי יכול היהת לשאלו למחורת היום מה היה חפצך? רציתך להפיס דעתו של בנום ולא חפצתי שיצטער בשלך קר אף לילה אחד... עונווה אינה ממעטה מעריך האדם, אלא להיפך, ככל שיקטן אדם עצמו בדבר הנזכר, כך הקב"ה עשה אותו גדול בעני אחרים. הרמב"ן בагותתו כתוב: "מידת הענוהה היא מידה טובה מכל המידות הטובות כאשר תסתה במידת הענוהה אז תשרה עליך רוח השכינה וזה בכודה וח" העולם הבא. השפל עצמן ונשאך המקומם". מעשה עם הגאון הצדיק רבי אליהו לאפיין צ"ל, שהה עני בתכילת העונה והיה מתחכם להציגו דרכיו. אורח אחד מספר על התאנסנותו בחדרו. בוקר אחד התעורר מוקדם ובחוץ ברבי אליהו שׂעומד ליד החולן, ומדבר אל עצמו בלחש כדי שלא לעורר את האורות. הטה איזו ושמע איך שהוא חזור ומשKen פעם אחר פעם את הפסוק: "וְלَا תַּבִּיא תֹּועֵבָה", נטפל אליו האורה שיסביר לו מה ראה בשעת בקר מוקדמת לומר כן? הסביר לו רבי אליהו: הרי אני תיקף אכנס לישיבה ויקומו התלמידים לכבודו, ואחר כן אשב ב"מזרחה", וכן ימתינו עלי בקראי שמע ובשונה עשרה, הרי יש לי לחושש שמא אפלו הגאות, והכתוב צווות: "תַּוְעַבְתָּ הַכְּבָדָה לְבָבֶךָ". מילת "כל" באהה לרבות, אף מי שמכהן כמשפיע ומנהлив בישיבה, והכבד שחולקים לו הוא הכרחי מצד החינוך, אך מי יכול לשפט ולומר שלא נתעורר בזו גבוחה לב שאינה של מצוה, וכבהה הנפרק ל"תועבה", אם כן איך יכול בבב כהה להשפיע על תלמידים? لكن אני מזוג משקה אחר לששתתו על אותה ברכה. אך אם לא היה בכוותו לשותה עד זולת אותו הכווס שנשאף, הרי זה יסימן מ"ד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם וע"ז ויחווים לברך על משקה נסחף אם רוצה לשותתו. וכן הוא הדין לנכון ברכת הפירות.

המאמר נכתב לע"ג מ"א עט"ז
הרבעית הצדקת רחל בת סמי ע"ה ששבת זו פקידת 12 חדשנה
ולע"ג מוח' ישראל זוז' זילבר פריחה שנלב"ע טו' בשבט
תגנצבה

אורות ההלכה

**תשיבות הלכתיות משלחנו של מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א**

הלכות ברכות הפירות (המשך)

ש - **تبשיל פיררה** העשו מיעיסת תפוחי אדמה, מהו ברכתו?

ת - אמונם כבר ביראו עבוניהם הקודמים מחלוקת הפסוקים אודות פרי שנטון אך עד שאין צורתו ניכרת, מכל מקום הכל מודים שאם דרך אכילתו בכך אין ברכו משנתונה. לפיכך מاقلן הנקרא "פיררה" העשו מיעיסת תפוחי אדמה, ברכתו "ברוא פרי האדמה", הויאל ודורך אכילתו בכך, וכן כל יציאת בואה.

ש - מי שטעה ובירך על פירות העץ "ברוא פרי האדמה" או להיפך, מה דינו? ומה הדבר אם טעה ובירך על פירות העץ או האדמה "שהכל נהיה בדברו"?

ת - בירך על פירות העץ "ברוא פרי האדמה" יצא, שכן גם פירות העץ חמיהם מן האדמה. אבל המברך על פירות האדמה "ברוא פרי העץ" לא יצא, שהרי לא בא מן העץ, ומכל מקום אם טעה ובירך על כולם "שהכל נהיה בדברו" יצא, מפני שברכתו זו כוללת את הכל וגם פת ווין וכללים בה.

ש - מי שהתחיל בברכה מתוך כוונה לסייעים "ברוא פרי העץ" אך לאחר שהזכיר שם ומלכות נוצר מידי שהוא פרי האדמה, האם יכול לסייעים "ברוא פרי האדמה"? ומה הדין הנה להיפך?

ת - יש אמרים שאין יוצאים ידי חובה בברכה כל שלא פתח בה על דעת לסייעה כתיקונה, וכן היא דעת הרמב"ם. ולפי שיטתו זו, הפוטח לרברך מתוך כוונה לסייעים "ברוא פרי העץ" ונוצר אחר שהכו שום ומילכתו שהוא פרי האדמה, יס"י ברוך שם כבוד מלכותו לעולם וע"ד, אך לא טעם ממענו עד שיחוור ובירך "ברוא פרי האדמה". אך לדעת רביבס הפסוקים אין כוונתו מעכבות, לפיכך יס"י "ברוא פרי האדמה". וכן הוא עיקר להלכה. ובעל נפש הרוצה לחוש לכל הדעות, סי"ס "ברוא פרי האדמה" ויטעם ממען קנא, ואחר כל בירך על מנת אחר מיפויות האדמה וכוכו ולפניו הפרי הקודם בברכה זו. אולם במצב הפוך, כגון שזה הפרי מיפויות העץ וחשב בתחלת ברכתו שהוא פרי האדמה, יס"י "ברוא פרי העץ" לכל הדעות שהרי כבר נתבאר שברכתו "האדמה" פוטרות גם את פירות העץ.

ש - מי שטעה ובירך על פרי האדמה "ברוא פרי העץ" ונוצר בעתו והוסיף תוק כדי דיבורו "ברוא פרי האדמה", האם יצא ידי חובה?

ת - דבר זה נתון במחלוקת הפסוקים. אולם לפי הכלל של ספק ברכות להקל יצא ידי חובה, ובכלד שהוסיף "ברוא פרי האדמה" תוק כדי דיבורו. והוא הדין בשאר הברכות כבון שבירך "ברוא פרי העץ" על דבר שברכו שהכל נהיה בדברו ונוצר בעתו והוסיף תוק כדי דיבורו "שהכל נהיה בדברו", יצא.

ש - המברך על כוס משקה אך בטום הספיק לטועם ממנה נפל מידו ושפך, האם יכול למוגע עוד ולטועם ממנה?

ת - אם היה בכוונו להוסיף ולשתותו עוד מהמשקאות שהיו מונחים לפניו, רשאי למזוג משקה אחר לששתתו על אותה ברכה. אך אם לא היה בכוונו לשותה עד זולת אותו הכווס שנשאף, הרי זה יסימן מ"ד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם וע"ז ויחווים לברך על משקה נסחף אם רוצה לשותתו. וכן הוא הדין לנכון ברכת הפירות.

ש - המברך על פירות שהיו מונחים לפניו ואחר לכך הביאו לפניו פירות נוספים, האם צריך לחזור ולברך עליהם?

ת - אם היה בדעתו לאכול מהם שיביאו עוד לפניו, אין צורך לחזור ולברך עליהם ואפלו שברכויים את כל הפירות שהיו מונחים לפניו בשעת הברכה. אבל אם לא היה דעתו בכך, הרי זה צריך לחזור ולברך עליהם אף שעדיין מונחים לפניו מן הפירות הראשוניים. כמו דברים אמרוים במ"ד שאוכל בכינו, אך אורח המתארח בבית אחר, אין צורך לחזור לאחר מכן אחר שכבר בירך מאותו המון, אף על פי שלא הייתה דעתו עליהם, מפני שאורח יוכל על דעת בעל הבית.

בית דין צדק לענייני ממונות

شع"י הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע

טלפון: 052-7670510

אורות עונג שבת

הו הוא דחה את העצמי. "בערב ראש השנה אמרת אנני תפילין, אבל אל תביא לי תפילהין, ש ל' אמר. ובאמת, בערב ראש השנה הגיע לתפילה עם שקיית דוחה מושן, והוציא מתוכה תפילה

ענין קורתון.
בתשובה לשאלתי סייר כי הוא בן תשעים ושלוש, וכי לא נגע בתפילהין מאז ברהמזהוה, כלומר שמוים נשא! בהדרומנות זו אמר כי שם משפחתו שוסטו. סייעתי לו להניח את התפילהין שליד'אש, ואף החמתאי לוי: "זה נראה עליך כמו כתה".

ושוטר נואה בטלן מוחלט. יוס' ייומן
הופיע באותם מנכסיים דחוים
ובאותה חליפה שכוכב החיצוני של
היה ענפים בצעבים שונים. 'ש'יא' בית'
הכnestת שאל אותו לא-יפען, מודיע אני
מקדש זמן וב-כלך לחשיש זהה.
הוא יהודי, וזה סיבה מספקת", ענית
ברוניברייט.

בהתיקור הימיים-הנוראים נתנו את דעתנו על המתפללים הרבים שיבאו לתפילהות. בתי-הכנסת לא היה יכול להכיל את כולם, ולכן שכרנו אולם גדול במלון 'שורטון'. שיערנו שיבאו חמיש-מאות מתפללים. המונתי אפאחמש-מאות מוחזורים.

בראש השנה ניגש אליו שוסטר ושאל:
"מי שילם על כל המחוורים?". סיפרתי

לו שעדיין לא שלימו עליהם. "אני אשלם", הזכיר. כמשמעות זאת ל'נעישא' בבית-הכנסת, הוא כבר ניגש לאלהל לשוטר 'שנה טובה'... במרוצת הזמן נעשה שוטר בעל-תשובה ממש. הוא החל ללבוש ציצית, לאוכל וק כשר, וככל חייו השתנו לגמור. בשנת תשמ"ח הכריז הרב מליבוואויטש על השנה הזאת 'שנת הבנין'. התחילו לחשוב על בניית בניין חדש של 'השול'.

לקבוע פגישה עם חברי ועדת הבניה.
“כמה יעלה הבניין?”, שאל בפגישה.
חשבנו אז שהבנייה תעלה שני מיליון
долר, וזה מה שאמורנו לו. “או אני אונן
לכם מחזית, מיליון דולר”, הודיעם

אותנו שוטר. סוף הסיפור הוא שכעבור טרבע שנים אושפז שוטר בבית־ה?pואה, והוא יוזם החדר. הימי או בני־יורק, ומיד טsti בחזרה וחשתית אל מיטונו. הוא כבר היה ברגנץ האחונין.

מכמותה בתולדות הקשר ביןינו ואחותי בחיבבה את יוז. "אם אתה אוהב אותי, ללחץ את ידי", ביקשתי. מיד הרגשתי להחיצת יוז. קראתי עמו "שמע ישראל" וכשחגגענו ל'בשערין', צאה נשומתו.

לאחר פטירתו התברר לנו כי הוא הותיר לנו מהירותה שלו עד סיום גודול בנית-הכנסת ולפעילות לקיומו לבבות. אך העיקר – היהודי זכה בסוף ימי לשוב ל柤ור מוחצבתו.

הרב יוסף שלמה טרייק זצ"ל
סד עלייה ז"ל
הרבייה רחל טרייק ע"ה
בת סימן ז"ל
ת.ג. ז.ב.ה.

"בירות אבותיהם"
מסופר על האמור"ר רבי ינח'א אמר קדוש בז"ה שבטה"ו עבור תלמידיו וחסידיו
כל שנה לרוץ סודה גודלה ב"ט"ו שבטה"ו עבור תלמידיו ותלמידיו.
והיה הצדיק ישב ומחלק שנות ורבות פירות לכל המஸובים.
הרבים. ופה שנדחקו המוני הצדיקים ליבת מדרשו אלול למרות כל
פעם קרה שנדחקו המוני הצדיקים ליבת מדרשו אלול למרות כל
ערימות הפירות מכל המינים והסוגים שהיו על השולחן, לא הספיק
ללתת פירות לכל דרוש. כראיה זאת הצדיק עמדו על רגליו כשבנו
להבטים בלחת קודש ואמר: "הן פירות אתם מבקשים, אומר לך
ההין תמצאו פירות, נאמר במשנה "אל דברים שאדםائق פירותיהם
בעולם הזה וכי ותלמוד תורה בגדי כולם". צאו, איפוא ועסקו
בתורה ותמצאו בily דוחק פירות" למכביר, "בני חי ומוינו" בעולם
זה, מלבד "הקרן" הנפלאה "הקיימות" והשמורה לך" לעולם
הבא".

"זונכיה על הארץ" מסופר על האדרמור' רבי מנחם מונדל מCKER זי"ע: שהיסע עם חסידייו הרבים לסעודת ט"ו בשבט כשלול השולחן הגישו לפני האדרמור' דג גדול נאה ומושובח. לפעת הוציאו הצדיק את ביצי הדג שקרוין "רויגין", נתנס לבירר אחד בשם הירש ליב ופנה אליו ואמר בבלשן אשכנזי-ידייש: "הירש לייב! עס-רויגין" ("אכל ביצי דגים") עציל הפלילים היה נשמע כמו: "אטרוגין" והשומעים לא הבינו עומק ההכוונה הפנימית שבדברי הצדיק. והנה באותה שנה פרצה מלחמה גוראה בעולם והדריכים היו משובשות ומוסכנותות ומלאים בגינויים, ולא היה ניתן בשום אופן להשיג אתורן לחג הסוכות, אולם אותו חסיד הירש לייב היה או בחוץ לארץ, ובקיים מושחריו הרבים עלה בידו להשיג אתורן מהודר להפליא, ובמסירות נפש הצליח להביאו בששלום אל האדרמור' מוקץ. אז הבינו החסידיים את הפתורון הטמן בדברי הצדיק שرمז בסעודת ט"ו בשבט". שכן נאמר בספרים הקדושים "שבת"ו בשבט יש להתפלל על האטורן של חג הסוכות".

"פירות ט"ו בשבט" שעבדלו"

מסופר על האמור ר' רבי דוד בידרמן מלענוב זע"א: בshortת תרע"ג ערך סעודת ט"ו בשבט" לחסידיו הרבים. מכיוון שבאותם ימים התחוללה מלחמת עולם הראשונה מוחץ שכלה הרבה, ובחוורם השתוולו מגינויות ומחלות נוראות שהפלו חללים רבים, לא הגע אף אחד מהחסידיים לשוחחנו של הצדיק. לפעת נפתחה הדלת בסערה וילד קטן בנו של אחד החסידיים נכנס מבוהל אל הצדיק וסייע בכפי אין אבאו ואימו ואחיו שכובים על ראש דוויי לאחר שנדבקו במגיפה הנוראה החיהים בסכנה דוליה. עצם הצדיק את עיניו ושקע בדרכות כדמות עגולות: הבט משימים וראה, שימותת הג האילוות טיש' בשבט' השובתה. אמרו נא די לצורתינו! ומיד התואוש ובמארן פנים פנה אל הילך, נקמו לפעת פרץ בבכי מר וזעק ממוקמי ליבו: "ירובונו של אבינו: הבט מצרים וראה, שימותת הג האילוות טיש' בשבט' השובתה.

בצ'ט פרי מערימות הפירות שעלו שלוחנו ונתן לו ואמר: "הא לך פרוי זה, והזהדר להביאו הביתה שיתעמדו ממנו כל בני הבית ובתווך אני כי בז'ט' פירות חמשה עשר בשבט" ישלח האל דברו וירפאם ויזכו באביך ואיפנק לחיים טובים וארכום ולראות מפק פירות ופרי פירות". המגיפה פסחה על הבית וככל בני הבית חזו לאיתנים הראשונים כהש בריאות ושלמים.

"זאת תרגום טהרכפּ"
 מסמך רשמי של האדר"ם רבי מודכי מזרנשטייל ז"ע א' שנensus כדי לחפש אתורו מהודר לרבו. לאחר שמצא החלית בכתובת נספח גם עבורי האדר"ם רבי ישראלי מרוזין ז"ע א' והנה הבהיר כי האתור השמי מהודר הרבה יותר מהוראשון והחלית להחליפּ את האתורנים ולתת לרבו את האתור השמי הראשון שנקה (הפחות מהודר) מרוזין ומסר בידיו את האתור השמי הראשון שא"ל "האם זה האתור של לי" וכן הבהיר בדיקת האתור מושכות ושאל "האם זה האתור של לי".

הסוכנות על מנת פורחנות כהן אביה ר' טר' בטבריא ר' אמר ר' אמר כל
הסוכנות על מנת פורחנות כהן אביה ר' טר' בטבריא ר' אמר ר' אמר כל

עוצמה
של גשכה

בבלארוס, האזר היוקרתי ביזטור
במיامي שבפלורידה, שוכן ה'שול'. זה
בית-כנסת עת נזק, מן המפוארים
ארצוטה-הברית, שהקים שליח חב"ד,
הרבי שלום ז"דובער לייפסקר.
בבית-הכנסת חבירים כשב"מאות
מתפללים קבועים, מנכבדי הקהילה
היהודית במיאמי ועיירה. לשיעורי
השיעוריים של הרבי לייפסקר בפרש-
השבוע יצאו שם למוחהו, ומאות באין
להזין להם. הצלחתו מעוררת
התפעלות והוא衲 שਬזמוד לחיקוי גנ-
בקרב חבריו, שלוחיו חב"ד בעולם.
הצלחתו של הרבי לייפסקר לא אfineva
ודאי לא במדיום העותקים, את צעדיו
ראשונים בעי, לפני שלושים וחמש
שנים. בעקבות ובניסיונות יצר קשר
עם עוד יהודי ועוד יהוי, תון
התמודדות עם התנגדויות ועם
אתגרים נספים המאפיינים התהלהות.

המקורה הבא, שספר על־ידי הrab ליפסקר (לשבעון 'ספר חב"ד'), אירע לפני שנים, בטוטן הווקם השול': מהחן בוית־כנסת לאגוזול, שפעל בעיקר בשבחות. לאחר פטירת אבי החלוטוי לישיד מנין יומי לתפילה שחוריית. לפעמים היה החדר לנו עשרים ולמניין. יהויה מתקשך להברת מוניות באזרע ושותאל אם יש לנו נהג יהודי פניו. כשהוחיו שלוחים אותו אילען, היינו אומרים לנו גלחונות את המוניות, להפעיל מונה ולהיכנס פנימה. בסוף התפילה היהו משלמים לו את מהר ה'יסעה'...

בוקר אחד היה החדר לנו עשרי למניין ובידיק לא היה אין נהג היהודי בחברת המוניות. יצאתי לחורוב. לפטע הבנות בקשריש חושב כובע הפוסף לאילען, נשען על מקלו. "אתה יהוד?", פניתי אליו. "מה זה ענייניך?", השיב לי בהתרסה. "אבי נפער, עליי לומור קדיש" ואוני זוק לעשרי למניין", אמרותי. "זהן לי, איני מאמין בזה, אמר לך עכשוי לאכול אורחות־בוקר", אמר והמשיך לדוכן.

חוותי לבית-הכנסת ועדין אין עשייה
למןין. יצאי שוב החוצה, וניגשתי
למסעדה שבפני הרחוב. הלקוח ישב
שם. "אהה חביב לעשה לי את הטבו
זהאת ולהשלים מניין!", התנצלתי.
"איני ממש בזה", חזר ואמר בלבושת.
"אי אל מחליל גה חביב ומג'ט."

במקום', העתני.
כבר המתי אוכלי', ייסה לעורני.
כמה זה עלה לך', שלatology". שלושה
долר', ענה. הוציאתי מכיסי שלושה
долרים ושמתי על שולחן. רק אז
הסכים לבלות עמו". אבל אל תיתן לי

טלית וסידורי", הוחיר. כל התפילה
ישב "פוח' על מקומו ולא נגע בסידור
למחרת ראתינו שוב פסע לאטו
ברחוב, ושוב ביקשתיו להיננס
ולחשלים מנין. הפעם הסכים ביטר
קלות, אך חור הדגש כי אין מתפלל,
בד נושא הרobar ימים ובאים. כאביך זומן

הסכים להחזיק סיורו, ואחריך אף התעטף בטלית.

